

Αθήνα 10/10/2013

Αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ,

Οι υπογράφωντες, έχοντας υπηρετήσει επί δεκαετίες τα εθνικά μας θέματα, δικαιώματα και συμφέροντα, δεν παύουμε να ανησυχούμε μήπως η σημερινή οικονομική συγκυρία τα πλήξει τελικά, εν όλω ή εν μέρει, ανεπανόρθωτα. Πιστεύουμε δηλαδή ότι η σοβαρή οικονομική κρίση, στην διαχείριση της οποίας έχουν εστιαστεί οι προσπάθειες της ελληνικής Κυβερνήσεως, η προσοχή των κομμάτων της αντιπολιτεύσεως και οι ανησυχίες της κοινής γνώμης, δεν θα πρέπει κατ'ουδένα τρόπον να θέσουν σε δεύτερη μοίρα την αντιμετώπιση των εθνικών μας θεμάτων. Για τον λόγο αυτό επιτρέψτε μας να σας εκθέσουμε τις σκέψεις μας στα κατωτέρω τέσσερα βασικά προβλήματα, σε μιά ειλικρινή προσπάθεια να συμβάλουμε στον κοινό προβληματισμό, χωρίς ασφαλώς να αμφισβητείται η αρμοδιότητα της Κυβερνήσεως να διαμορφώνει την εξωτερική πολιτική.

A. ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Με αυξανόμενη ανησυχία διαπιστώνουμε ότι διευρύνονται οι επεκτατικές βλέψεις της Τουρκίας σε βάρος της χώρας μας, τις οποίες οξύνει και με το προωθούμενο νέο-οθωμανικό ιδεολόγημα της. Υπό τη σκιά του casus belli, η Άγκυρα επιδιώκει ανατροπή της διεθνούς έννομης τάξης στο Αιγαίο, προβάλλοντας διμερώς και πολυμερώς ανυπόστατους ισχυρισμούς ως προς τη κυριαρχία και το καθεστώς νήσων του Αρχιπελάγους, με τα αεροσκάφη της να παραβιάζουν συστηματικά τον ελληνικό εναέριο χώρο, την ίδια ώρα που πολεμικά σκάφη της υπό το μανδύα της «αβλαβούς διέλευσης» κάνουν επίδειξη σημαίας έξω από το Λαύριο. Στη Θράκη, με πολιορκητικό κριό το Γενικό Προξενείο Κομοτινής, με τη διάθεση τεράστιων κονδυλίων και δυστυχώς με τη σύμπραξη ορισμένων τοπικών παραγόντων αλλά και άλλων, η Τουρκία ασκεί ουσιαστικά συνδιαχείριση υλοποιώντας την μακρόχρονη πολιτική της για τη προβολή ανύπαρκτης «τουρκικής» μειονότητας με απώτερο στόχο την απόσπαση της ακριτικής αυτής περιοχής από τον εθνικό κορμό. Άλλωστε ανάλογο ανύπαρκτο μειονοτικό ζήτημα επιδιώκει να εγείρει στη Ρόδο και στην Κω.

Επί σειρά ετών η Ελλάδα προσπαθεί να αντιμετωπίσει την τουρκική επιθετικότητα μέσω του διαλόγου, με διάφορες μορφές : από την πληθώρα των Μέτρων Οικοδόμησης Εμπιστοσύνης –που είναι πρόδηλο ότι ελάχιστα έχουν αποδώσει- στις «διερευνητικές συνομιλίες» που έχουν συμπληρώσει 55 γύρους και τείνουν επικινδύνως προς τη διαπραγματεύση, έως τα Ανώτατα Συντονιστικά Συμβούλια που όχι μόνο αποδεικνύονται άκαρπα αλλά αποπροσανατολίζουν τους φίλους και εταίρους μας ως προς τις πραγματικές προθέσεις της Τουρκίας. Αν η ελληνική πλευρά παραχωρήσει μέρος των κυριαρχικών της δικαιωμάτων, θα πρέπει ο ελληνικός λαός να μάθει και τις παραχωρήσεις των νομίμων δικών της κυριαρχικών δικαιωμάτων που έκανε σε αντάλλαγμα η Τουρκία.

Θεωρούμε ότι τυχόν απόφαση για συνέχιση του Ε/Τ διαλόγου προϋποθέτει ότι η Κυβέρνηση θα ενημερώσει λεπτομερώς τη Βουλή για τα αποτελέσματα του και για τη σκοπιμότητα αυτός να συνεχισθεί. Τούτο σημαίνει συζήτηση στη Βουλή του όλου φάσματος των διμερών σχέσεων. Ανεξαρτήτως αυτού, θα πρέπει να αποφεύγονται συναντήσεις κορυφής εάν δεν είναι καλά προετοιμασμένες από ελληνικής πλευράς, διότι κινδυνεύουν να γίνουν αντικείμενο ισχυρισμών της Άγκυρας ότι στις σχέσεις μας όλα βαίνουν καλώς. Παρά το γεγονός ότι η οικονομική συγκυρία έχει επηρεάσει δυσμενώς τις δυνατότητες πολιτικών και διπλωματικών παραστάσεων, θα πρέπει η χώρα μας να κινηθεί με ανανεωμένο δυναμισμό,

διμερώς και πολυμερώς, για την ενδελεχή ενημέρωση τρίτων χωρών και της Ε.Ε. ως προς τη στάση της Άγκυρας. Παράλληλα, θα πρέπει να προχωρήσει πρώτον μεν στην επέκταση των χωρικών υδάτων με ανεξάρτητη και κυρίαρχη απόφαση της χώρας μας σύμφωνα με τους κανόνες του Διεθνούς Δικαίου και, δεύτερον, στον ορισμό της ελληνικής υφαλοκρηπίδας και της ΑΟΖ. Η μη άσκηση κυριαρχικών δικαιωμάτων μας, πέραν των νομικών συνεπειών, μπορεί να δώσει λαβή σε ποικίλες παρερμηνείες. Τέλος θα πρέπει να υπάρξει η δέουσα αντίδραση στη παντοειδή ανατρεπτική δραστηριότητα της γείτονος στη Θράκη – η εκτροπή του Τούρκου Γενικού Προξένου Κομοτινής από τα καθήκοντα του και η μη συμμόρφωση του στις υποδείξεις της Πολιτείας θα έπρεπε να οδηγήσει στην κήρυξη του ως ανεπιθύμητου -- στη Ρόδο και στην Κω.

B. ΣΚΟΠΙΑΝΟ

Προέχουσα θέση και επείγοντα χαρακτήρα έχει η επίλυση του χρονίζοντος -όχι με υπαιτιότητα της χώρας μας- προβλήματος της ονομασίας των Σκοπίων.

Οι Σκοπιανοί ηγήτορες με εμπρηστικές δηλώσεις και με σαφείς ενέργειες διαδηλώνουν τον εθνικισμό τους κατά παράβαση των κανόνων του διεθνούς δικαίου και καταπατώντας τις σχετικές διατάξεις της Ενδιάμεσης Συμφωνίας που συνήφθη στα πλαίσια του ΟΗΕ.

Θεωρούν, ως φαίνεται, ότι έχουν εξασφαλίσει την “έγκριση” του διεθνούς παράγοντα να τηρούν εχθρική στάση και να προκαλούν τη χώρα μας ,με διαφαινόμενο απώτατο σκοπό να μας αναγκάσουν να δεχθούμε τα αβάσιμα ψευδοϊδεολογήματά τους περί “μακεδονισμού”. Έχουν ακόμα αποδουθεί σε αγώνα κατασυκοφαντήσεως της χώρας μας σε διεθνείς οργανισμούς κατηγορώντας τις Ελληνικές Αρχές περί δήθεν παραβιάσεως των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της κατ’ αυτούς «μακεδονικής μειονότητας» της Ελλάδος. Την κατά τα άνω προπαγάνδα την ασκούν και εντός της χώρας μας υπό τα όμματα των κατά τόπους Ελληνικών αρχών και ενίοτε με τη συμμετοχή κάποιων τοπικών παραγόντων. Οι εκδηλώσεις που διοργανώνουν σε περιοχές της Ελληνικής Μακεδονίας έχουν ως στόχους να αναδείξουν την δήθεν «μακεδονική μειονότητα» ,να εισαγάγουν έθιμα και παραδόσεις δικές τους ή άλλων σλαβικών λαών της Βαλκανικής στη χώρα μας και να ενισχύσουν τα επιχειρήματα τους περί «ενότητας της Μακεδονικής πολιτιστικής κληρονομιάς” σε όλον τον χώρο της κατ αυτούς “διαμελισμένης Μακεδονίας».

Βεβαίως, τα αρχαιολογικά ευρήματα, οι ιστορικές έρευνες, τα αρχαία κείμενα και μαρτυρίες αβίαστα καταρρίπτουν τις Σκοπιανές ψευδο-θεωρίες, αλλά η άμορφη μάζα της διεθνούς κοινής γνώμης ούτε τις γνώσεις ούτε τον απαιτούμενο χρόνο έχει για να ασχοληθεί με τις ύπουλες μεθόδους και τις αθέμιτες πρακτικές της Σκοπιανής ηγεσίας Το γεγονός άλλωστε της “μακεδονοποίησης” της “διαλέκτου των Σκοπίων και οι ψευδείς ισχυρισμοί περί “έθνους” και “ταυτότητος” ενόχλησε και άλλο αδελφό με τους Σκοπιανούς σλαβικό λαό που έχει κάθε θεμιτό δικαίωμα που δικαίως αμφισβητεί τις δοξασίες των Σκοπιανών “Μακεδονιστών”. Γλωσσολογικές άλλωστε έρευνες απέδειξαν ότι η τοπική σλαβική διάλεκτος των Σκοπίων ουδόλως ή ελάχιστα διαφέρει από τη γλώσσα του αδελφού των σκοπιανών αυτού κράτους.

Έχοντας υπόψη την μέχρι τώρα συμπεριφορά της ηγεσίας της FYROM και τις παρελκυστικές τους τακτικές θα θέλαμε να εκφράσουμε την πεποίθησή μας ότι η αποδοχή εκ μέρους μας ονόματος με γεωγραφικό προσδιορισμό ,και αν ακόμα είναι για όλες τις χρήσεις ,δεν θα ανακόψει , αλλά αντιθέτως θα αυξήσει την επιθετικότητα και τον αλυτρωτισμό των Σκοπιανών αφού η Ελλάδα , το μόνο έθνος που έχει θεμιτό δικαίωμα να αντικρούσει την ψευδή ιδεολογία περί «μακεδονισμού» , τους παρέχει το δικαίωμα να αποκτήσουν ονομασία για την χώρα τους με γεωγραφικό μόνο και όχι εθνολογικό προσδιορισμό μαρτυρούντα την προέλευσή τους. Η τυχόν αποδοχή εκ μέρους μας της “σύνθετης ονομασίας με γεωγραφικό προσδιορισμό για όλες τις χρήσεις” ,ουδόλως θα παρεμποδίσει την προώθησή υπό των Σκοπίων των άνευ ιστορικού ερείσματος θέσεών τους περί “μακεδονικής γλώσσας”,

“ταυτότητος” και “έθνους” καθόσον η συμπερίληψη της λέξεως «Μακεδονία» στην ονομασία του κράτους τους θα τους παράσχει την δυνατότητα όχι μόνο να εμμείνουν στην πλαστογράφηση της ιστορίας, αλλά και να εγείρουν αξιώσεις βασιζόμενες στην ανεργμάτιστη θεωρία τους περί ενοποιήσεως της «διαμελισμένης Μακεδονίας» .

Για τον λόγο αυτό πιστεύουμε ότι αν τελικά η Ελληνική πλευρά , αφισταμένη της θέσεως των αρχηγών των πολιτικών κομμάτων υπό την Προεδρία του τότε Προέδρου της Δημοκρατίας , Κ. Καραμανλή του 1992 και της αποφάσεως της Συνόδου Κορυφής της Λισσαβόνας του 1992 ,των Αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, αποδεχθεί “σύνθετη ονομασία για όλες τις χρήσεις” η σχετική συναίνεσή θα πρέπει να δοθεί υπό την προϋπόθεση ότι στην συμφωνία θα ρυθμίζονται τα θέματα της ταυτότητας ,γλώσσας και εθνότητας ,με γνώμονα ‘ότι ουδεμία ιστορική ή πολιτιστική σχέση έχουν με την Μακεδονία, όπως την παρουσιάζουν τα Σκόπια και ότι η συμφωνία αυτή θα αποτελέσει αναπόσπαστο τμήμα της σχετικής αποφάσεως του Συμβουλίου Ασφαλείας .

Επίσης πιστεύουμε ότι είναι επιβεβλημένο να υπάρξει σαφής δέσμευση της ελληνικής πλευράς ότι το κείμενο της οιασδήποτε συμφωνίας θα υποβληθεί προς έγκριση από τον ελληνικό λαό δια δημοψηφίσματος.

Γ. ΕΛΛΗΝΟΑΛΒΑΝΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Στα βορειοδυτικά σύνορά μας, η Αλβανία την οποία δημιούργησαν οι Μ. Δυνάμεις το 1913, δεν έχει επιδείξει φιλικές διαθέσεις προς την χώρα μας από της συστάσεώς της. Η χώρα αυτή έμελλε να γίνει Κράτος-πρόβλημα για τους γείτονές της. Μετά τις ευτυχείς για το Αλβανικό Έθνος εξελίξεις στο Κοσσυφοπέδιο και στα Σκόπια, η προς την Ελλάδα αντιπαλότητα των Τιράνων ενισχύεται εξ αντικειμένου.

Η χωρίς κανένα αντάλλαγμα ένταξη της στο ΝΑΤΟ και η επίσης ανεπιφύλακτη υποστήριξη της για ένταξη στην Ε.Ε. σε συνδυασμό με την άρση του εμπολέμου και την κατάψυξη του Βορειοηπειρωτικού επωάζει και νέες από μέρους της φιλοδοξίες.

Οι ηγέτες της Μπερίσα και Ράμα, άκρως επιτήδαιοι Βαλκάνιοι πολιτικοί, (π.χ .η δια της παραπομπής στο Συνταγματικό Δικαστήριο ακύρωση της Συμφωνίας για τα χωρικά ύδατα), έχουν αποκομίσει σημαντικά πολιτικά κέρδη δωρεάν από τις επαφές τους με τους Έλληνες και την Ελλάδα. Η ελληνική εφεκτικότητα άλλωστε στο Βορειοηπειρωτικό ανταποδίδεται με χάρτες που περιλαμβάνουν Φλώρινα, Καστοριά, Γιάννενα και Πρέβεζα σε μια Μεγάλη Αλβανία. Σε αυτήν την Αλβανία αναφέρθηκε πρόσφατα και ο κ. Μπερίσα.

Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και το ζήτημα των Τσάμηδων. Αντί να έχουν, ως Μωαμεθανοί, αποσταλεί στην Τουρκία βάσει της Συνθήκης της Λωζάννης εξηρέθησαν της ανταλλαγής λόγω μιάς απολύτως επιπολαίας «χειρονομίας» της τότε Ελληνικής ηγεσίας. Κατά την κατοχή συμπαρατάχθηκαν με τους ιταλούς και γερμανούς κατακτητές. Οι ηγέτες των μάλιστα συνεργάστηκαν σε διώξεις και μαζικές εκτελέσεις Ελλήνων, η πιο γνωστή από τις οποίες υπήρξε η εκτέλεση 49 επιφανών κατοίκων της Παραμυθίας, τον Σεπτέμβριο του 1943. Έχουν εκδοθεί χίλιες επιτακτικές και πλέον καταδικαστικές αποφάσεις εις βάρος των Τσάμηδων για εγκλήματα κατά την διάρκεια του πολέμου, με ποινές για πολλούς εξ αυτών θανατικές και αφαίρεση της ιθαγένειας. Κατέφυγαν εν συνεχεία στην Αλβανία, από όπου, αρμοδίως καθοδηγούμενοι θέτουν ακόμη και ζήτημα αλβανικού «ολοκαυτώματος».

Από τα προηγούμενα βγαίνει ένα αβίαστο συμπέρασμα: Η Ελλάδα πρέπει επί τέλους να τείνει στην κατά το δυνατόν διόρθωση των παλαιών λαθών της και να γίνει πιο προσεκτική με την αλβανική επιδίωξη ένταξης στην Ε.Ε..

Δ ΚΥΠΡΙΑΚΟ:

Επί σαράντα έτη, η Ελλάδα , στο όνομα ενός ψευδώνυμου ρεαλισμού, δεν αντιτάχθηκε επαρκώς στα διαρκή διεθνή εγκλήματα που διαπράττονται στη μεγαλόνησο κατά παραβίαση κανόνων αναγκαστικού Διεθνούς Δικαίου και θεμελιωδών αρχών της Ε.Ε.: παράνομη στρατιωτική κατοχή, εθνοκάθαρση, εποίκισμός, αλλά και εμμονή στο ψευδοκράτος, παρά τη ρητή απαίτηση του Συμβουλίου Ασφαλείας που ζήτησε την άμεση ανάκλησή του ευθύς ως το εμφάνισαν. Ούτε κατήγγειλε η Ελλάδα τον παράνομο χαρακτήρα των ζυριχικών παρεμβατικών δικαιωμάτων.

Το αποτέλεσμα είναι να μεταμφιέζονται αδικοπραγίες σε «αντικείμενα συνομιλιών μεταξύ δύο κυπριακών κοινοτήτων». Στην πραγματικότητα οι «διαπραγματεύσεις» διεξάγονται με το πιστόλι του «Αττίλα» στον κρόταφο των Ελληνοκυπρίων που αντιμετωπίζουν την απαίτηση της Τουρκίας να την διευκολύνουν στην επίτευξη του τελικού της στόχου : υπαγωγής ολόκληρης της Κύπρου στον έλεγχό της. Οι Ελληνοκύπριοι συνομιλούν με αχυρανθρώπους της Άγκυρας, που ούτε τυπικά δεν εκπροσωπούν τους Τουρκοκυπρίους, αφού η πλειοψηφία στα κατεχόμενα αποτελείται από εποίκους.

Έτσι η Κύπρος βρίσκεται σήμερα μπροστά σε τρεις, εξ' ίσου απαράδεκτες, εναλλακτικές προοπτικές διχοτόμησης: (α) εφαρμογή κάποιας παραλλαγής του σχεδίου «Ανάν», (β) προϊούσα περαιτέρω παγίωση των υφισταμένων πραγματικών συνθηκών, (γ) διεθνής αναγνώριση του ψευδοκράτους. Και στις τρεις περιπτώσεις η Τουρκία θα χρησιμοποιεί το βόρειο τμήμα ως εφιαλτήριο για ευρύτερη επέκτασή της.

Με τους πρόσφυγες μακριά από τις πατρογονικές τους εστίες, με την στρατιωτική κατοχή, με τον εποίκισμο να συνεχίζεται, με το ψευδοκράτος να διατηρείται, ο νέος γύρος των «διακοινοτικών» συνομιλιών δεν μπορεί παρά να αποδειχθεί είτε άγονος είτε καταστρεπτικός.

Μετά τιμής,

Οι πρώην Πρέσβεις της Ελλάδος:

Σπύρος Αλιάγας
Ιωάννης Γεννηματάς,
Ευάγγελος Δεναξάς,
Νικόλαος Διαμαντόπουλος
Σπύρος Δοκιανός
Ιωάννης Δρακουλαράκος,
Βασίλειος Εικοσιπένταρχος,
Ιωάννης Θωμόγλου
Αθανάσιος Καμήλος
Ελευθέριος Καραγιάννης,
Αντώνιος Κοραντής
Ιωάννης Κοραντής,
Εμμανουήλ Μεγαλοκονόμος,
Λάζαρος Νάνος,
Παναγιώτης Οικονόμου,
Απόστολος Παπασλιώτης
Κωνσταντίνος Πολίτης,
Ιάκωβος Σπέτσιος,
Ευθύμιος Στοφορόπουλος,
Περικλής Τσαμούλης
Κων/νος Τσώκος,
Ευάγγελος Φραγκούλης
Λεωνίδα Χρυσανθόπουλος